

વૈદિક સાહિત્યમાં શિવતત્વનું ચિન્તન

ભગવાન શિવ શુદ્ધ વૈદિક માનવામાં આવે છે. વેદો તેમજ અન્ય સાહિત્યમાં શિવનો રુદ્ર તેમજ બીજા સ્વરૂપે ઉલ્લેખ થયેલો જોવા મળે છે. આ દેવતા અત્યાધિક શક્તિશાળી અને ભયાનક રૂપમાં બતાવવામાં આવ્યા છે. તેથી વૈદિક દેવતાઓમાં તેમને ઉચ્ચ પ્રતિષ્ઠા મળેલી છે. ઋગ્વેદમાં ત્ર્યમ્બકં યજામહે જેવી ઘણી બધી ઋચાઓ છે જે સ્પષ્ટપણે શિવનું પ્રતિપાદન કરે છે. તેમજ યજુર્વેદની રુદ્રાષ્ટાધ્યાયી શિવનું સમ્પૂર્ણ વર્ણન જોવા મળે છે. આ ઉપરાંત વૈદિક ઋચાઓમાં ભગવાન શિવનું તત્વદર્શન ગર્ભિત છે. જે અનન્ય સાધારણ તથા અનિર્વચનીય છે.

રુદ્ર શબ્દની વ્યુત્પત્તિ જોઈએ તો સંસ્કૃતની રૂ અથવા રઢ ધાતુથી બને છે. જેનો અર્થ શબ્દ કરનાર અથવા રોવડાવનાર થાય છે. રોદયતિ ઇતિ રુદ્રઃ તે અનુસાર વેદમાં શિવની રુદ્ર દેવ તરીકે સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. તેમજ પંચમહાભૂત તત્વો જે પૃથ્વી, જળ, તેજ, વાયુ અને આકાશ જે વેદમાં અગ્નિ મરૂત વગેરે દેવતા તરીકે પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું છે. તે અગ્નિ દેવ કે જે ત્રણે લોકમાં શત્રુઓનો સંહાર કરવાવાળા મહાન રુદ્ર દેવ છે. ત્વમગ્ને રુદ્રો અસુરો મુહો દિવસ્ત્વં શર્ધો મારૂતં પુક્ષ ઈશિયે (ઋ ૨/૧/૬)^૧ જે દુલોકમાં સૂર્યદેવ છે. મરૂતોના સમૂહરૂપ વાયુ તથા હવિ રૂપ અન્નના સ્વામી બતાવ્યા છે.

વેદોમાં શિવને બે સ્વરૂપોમાં વર્ણવેલા જોવા મળે છે. (૧) સૌમ્ય સ્વરૂપ અને (૨) રૌદ્ર સ્વરૂપ, તેમના સૌમ્ય સ્વરૂપનું વર્ણન જોઈએ તો તે માનવ સ્વરૂપે જોવા મળે છે. તેમનું શરીર અત્યંત બલિષ્ઠ છે. તે હાથવાળો છે.

ક્વશસ્ય તે રુદ્ર મૃહ્યાકુર્હસ્તો ।^૨ (ઋ ૨/૩૩/૭)

હે રુદ્ર દેવ તમારો સુખકર હાથ ક્યાં છે જે બધાને આપનારો છે. તેમનો રંગ ભૂરો છે. તેમના હોઠ અત્યંત સુંદર છે અસ્યૈ બ્રહ્મુઃ સુશિપ્રૌ રીરધન્મુનાયૈ ।^૩(ઋ-૨/૩૩/૭) તથા આકૃતિ દેદીપ્યમાન છે તેમજ જુદા જુદા સ્વરૂપને ધારણ કરવાવાળા છે. તેમના સ્થિર અંગો ચમકતા સોનાના આભૂષણોથી શણગારેલા છે.

સ્થિરે ઋિરઙ્ગે પુરૂરૂપ ડુગ્રો બ્રહ્મુઃ શુક્રેભિઃ પિપિશે હિરણ્યૈઃ ।^૪ (ઋ-૨/૩૩/૯) તેમના માથા પર વાળની જટાજુંડ છે. જેના કારણે તે કપર્દિ કહેવાય છે. ડુમા રુદ્રાય ત્વસે કપર્દિને ।^૫ (ઋ-૨/૧૧૪/૧)

તેમજ યજુર્વેદના રુદ્રાધ્યાય તેમજ અથર્વવેદના રુદ્રસૂક્તમાં તેમના સ્વરૂપનું વર્ણન આનાથી વધારે વિશદ જોવા મળે છે. જે આપણે તેમને નિલકંઠ તરીકે ઓળખીએ છીએ. જેમની ડોકનો રંગ કાળો છે તેમજ તેમનો કંઠ સફેદ રંગનો છે.

नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः ।^६ (यजुर्वेद -१६/२८)

તેમને માથા પર જટાજૂડવાળા કહ્યા છે તો સાથે સાથે તેમને મુંડિત કેશવાળા પણ બતાવ્યા છે.

नमः कपर्दिन च व्युप्तकेशाय च नमः ।^७ (यजुर्वेद -१६/२९)

તેમજ અથર્વવેદમાં તેમના મુખ, ચક્ષુ, ત્વચા, પેટ, જીભ, દાંત તથા અન્ય અંગોનો ઉલ્લેખ થયેલો છે.

मुखाय ते पशुपते यानि चक्षूषि ते भव ।

अङ्गोभ्यस्त उदराय जिहवाया आस्याय ते ।^८ (अथर्ववेद -११/२/५-६)

દુરાધ્યાયમાં જે આપણી સમક્ષ એક મહાન યોદ્ધાના રૂપમાં આવે છે. જેમના હાથમાં ધનુષ અને બાણ છે. જે ધનુષ પિનાક નામનું છે.

वसानऽआ चर पिनाकं बिभ्रदा गहि ।^९ (यजुर्वेद -१६/५१)

આપ ધનુષને ધારણ કરીને અહીં આવો, તેથી તેમને આપણે પિનાકપાણિ તરીકે ઓળખીએ છીએ.

બીજું સ્વરૂપ તે રૌદ્ર, ઋગ્વેદમાં 'રૂદ્ર' (ભય ઉપજાવનાર) દેવ તરીકે સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. રૂદ્ર દુઃખ દ્રાવયતી ઇતિ રૂદ્રઃ । જે દુઃખને કાપી નાખે છે તે રૂદ્ર, જે પાપી માણસોને દુઃખ આપીને રડાવે છે તે રૂદ્ર, શિવનું અસુર વિનાયક રૌદ્ર રૂપ, સૂર્યમાં પ્રચંડ રૂપ, અગ્નિના વિકરાળ રૂપ આ બધાને રૂદ્ર કહેવામાં આવે છે. અગ્નિરપિ રૂદ્રઃ ઉચ્ચતે (નિરુક્ત-10-17) તેમને વરાહ જેવા અત્યંત કુર પણ બતાવ્યા છે. તે સ્વર્ગ લોકના રક્તવર્ણ વરાહ છે.

दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं^{१०} (ऋग्वेद - १/११४/५)

ઋગ્વેદમાં વર્ણવાયેલા રૂદ્ર દેવતા તે યજુર્વેદમાં શિવ તરીકે ઉપસ્થિત થાય છે. કારણ કે તેમાં અનેકવાર રૂદ્રને માટે 'શિવ' વિશેષણ વાપરવામાં આવ્યું છે. તેમની આજ્ઞાનું પાલન ન કરવાવાળા મનુષ્યને તેમના બાણો વડે છિન્નભિન્ન કરે છે. પરંતુ તેમની ઉપાસના કરવાવાળા માટે મંગલકારી છે. માટે તેમને શિવના નામથી બોલાવવામાં આવે છે. તેવું તેમનું કલ્યાણકારી સ્વરૂપ યજુર્વેદના આ મંત્રમાં જોવા મળે છે.

नमः शम्भवाय च मयोभवाय च नमः शंकराय च नमः शिवाय च शिवतराय च ।^{११} (यजुर्वेद -१६/४१)

દિવ્ય આનંદ આપનારા, સંસાર સુખ આપનાર, મોક્ષરૂપ લૌકિક સુખદાતા, કલ્યાણકારી ભક્તનું હંમેશા મંગલ કરનાર એવા શિવને અમારા નમસ્કાર. તેમજ તેમના બાણો વડે વિશ્વને તથા લોકોને સમૃદ્ધિ પ્રદાન કરવા શિવની પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે

नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवः ।

तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्द शोर्ध्वाः ।^{१२} (यजुर्वेद -१६/६४)

તે રૂદ્રને અમારા નમસ્કાર કે ધુલોકમાં જેમના વર્ષારૂપી બાણો રહેલા છે. આ રુદ્રોને ચારેય દિશાઓમાંથી નમસ્કાર. તે અમારુ રક્ષણ કરે. અમને સુખી કરે કે જે અંતરિક્ષમાં વાયુરૂપી બાણો તેમજ પૃથ્વી પર અન્નરૂપી બાણો

વરસાવીને આ રીતે યજુર્વેદનો સોળમો અધ્યાય 'શતરુદ્રિય' તરીકે ઓળખાવામાં આવે છે. જેમાં રુદ્ર દેવને જુદા જુદા દ્રષ્ટિકોણથી વારંવાર નમસ્કાર કરવામાં આવ્યા છે. માટે યજુર્વેદમાં રુદ્ર દેવની સ્તુતિ પ્રાધાન્યતા ભોગવે છે. રુદ્ર દેવ એક તરફ સંગ્રામના દેવ છે. તો બીજી બાજુ તેમનું સર્જક રૂપ પણ જોવા મળે છે. તેઓ સંપૂર્ણ ભૂતોનું સર્જન કરવામાં સમર્થ છે.

ય ઇમા વિશ્વા ભૂવનાની ચાક્લૃપે તસ્મૈ રુદ્રાય નમો અસ્ત્વગ્નયે ।^{૧૩} (અથર્વવેદ -૭/૧૨/૧)

ઋગ્વેદમાં મરુતોને રુદ્ર ગણ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. કારણ કે તે મરુતોના પિતા છે.

इंद्रं पित्रे मरुतामुच्चते वचः ।^{૧૪} (ઋગ્વેદ -૧/૧૧૪/૬)

તેમજ અનેક મંત્રોમાં મરુત તથા રુદ્રની સ્તુતિ એક સાથે કરેલી જોવા મળે છે.

હવે યજુર્વેદમાં જોવામાં આવે તો, શિવ એક શ્રેષ્ઠ કલાકાર જેવા કે સુથાર, લુહાર તેમજ કુંભારના રૂપમાં ઉભરી આવે છે. નમસ્તક્ષમ્બ્યો રથકારેમ્બ્યશ્ચ કુલાલેમ્બ્યઃ કર્મારેમ્બ્યશ્ચ નમો નમઃ ।^{૧૫} (યજુર્વેદ -૧૬/૨૭) રથ અને ભાથાને ઘડનારા શ્રેષ્ઠ કલાકારના રૂપમાં રુદ્ર દેવ, માટીના પાત્ર બનાવનાર કુંભાર તેમજ લોખંડના શસ્ત્રો વગેરેને બનાવનાર લુહાર રૂપ દેવને નમસ્કાર.

હવે શિવને આપણે જે શંભુ, શંકર, નીલકંઠ, ભવ, શર્વ, મહાદેવ, ગિરિશ, જટાધારી, ત્રિનેત્રધારી, પશુપતિ વગેરે નામોથી ઓળખીએ છીએ. તે નામોનો ઉલ્લેખ પણ વૈદિક સાહિત્યમાં જોવા મળે છે. જેમ કે યજુર્વેદમાં આ મંત્રમાં નમઃ શમ્ભવાય ચ નમઃ શંકરાય ચ ।^{૧૬} (યજુર્વેદ -૧૬/૪૧) સંસાર સુખ આપનારને, મોક્ષ સ્વરૂપને, લૌકિક સુખ આપનાર કલ્યાણ સ્વરૂપને

નિલકંઠ નામનો ઉલ્લેખ જોઈએ તો

नमोऽस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे ।^{૧૭} (યજુર્વેદ -૧૬/૮)

નિલકંઠવાળા, સૂર્યના કિરણરૂપી હજાર નેત્રવાળા, વરસાદ વરસાવનાર રુદ્ર દેવને અમારા નમસ્કાર.

शर्वाऽअधः क्षमाचराः ।^{૧૮} (યજુર્વેદ -૧૬/૭૭) શર્વ નામના રુદ્ર ગણ નીચે ભૂમંડળમાં વિચરે છે. તેમનું ગિરિશ નામ કે જે તેમનું નિવાસસ્થાન હિમાલય પર્વતની ગુફા, તો તેને જોઈએ તો

गिरिशन्ताभि चाकशीहि ।^{૧૯} (યજુર્વેદ -૧૬/૨)

विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवाँर उत ।^{૨૦} (યજુર્વેદ -૧૬/૧૦)

આ જટાધારી રુદ્ર દેવનું ધનુષ, પ્રત્યંચા રહિત થઈને નકામું બની જાય છે.

અથર્વવેદમાં રુદ્રના નામો ભવ, શર્વ, પશુપતિ તથા ભૂતપતિ ઉલ્લેખિત છે. ભવા શર્વો મૃડતં મામિ યાતં ભૂતપતિ, પશુપતિ નમો વામ્ ।^{૨૧} (અથર્વવેદ -૧૧/૨/૧) ત્ર્યમ્બકમ્ અવાન્તર યુગમાં ત્રિનેત્રધારી શિવનું અતિપ્રસિદ્ધ વિશેષણ છે રુદ્રની સ્તુતિનો આ અતિ પ્રસિદ્ધ મંત્ર છે.

त्र्यम्बकम् यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।^{२२} (ऋग्वेद - ७/५९/१२)

મધુર, સુગંધી, સમૃદ્ધિ વધારનાર એવા ત્ર્યંબકનું અમે યજન કરીએ છીએ. ત્ર્યમ્બક શબ્દને ભાષ્યકારો ત્રણ નેત્રવાળા કહે છે.

તેમજ અંતમાં રૂદ્રને અગ્નિનું પ્રતીક માનીને તેના દ્રશ્યના ભૌતિક આધાર પર રૂદ્રની કલ્પના કરવામાં આવી છે. અગ્નિની જ્વાળાઓ ઊંચે તરફ જાય છે તો તેની સાથે રૂદ્રના ઉર્ધ્વ લિંગની કલ્પના કરી છે. અગ્નિ વેદિ પર પ્રગટ થાય છે. એ કારણે શિવ જલધારાની વચ્ચે રાખવામાં આવે છે. અગ્નિમાં ધીની આહુતી આપવામાં આવે છે. માટે શિવ લિંગ ઉપર જલનો અભિશેક કરવામાં આવે છે.

આમ વેદમાં એક જ શક્તિ ધારાને વિભિન્ન ભુમિકાઓમાં વિભિન્ન દેવ પરક ઇન્દ્ર, યમ, વિષ્ણુ, રુદ્ર વગેરે સંબોધનોથી સંબોધિત કરવામાં આવે છે.

-:સંદર્ભ સૂચિ:-

- 1) પં.ઇશ્વરચન્દ્ર કન્હૈયાલાલ જોશી, ઋગ્વેદ સંહિતા પ્રથમ ખણ્ડ, પરિમલ પબ્લિકેશન્સ, દિલ્લી, પ્રથમ સંસ્કરણ ૨૦૧૧, પૃ. ૫૦૦
- 2) એજન - પૃ. ૫૭૬
- 3) એજન - પૃ. ૫૭૫
- 4) એજન - પૃ. ૫૭૫
- 5) એજન - પૃ. ૨૯૦
- 6) પં.શ્રીરામ શર્મા આચાર્ય, યજુર્વેદ સંહિતા, શાંતિકુંજ હરિદ્વાર, તૃતીય સંસ્કરણ ૧૯૯૬ પૃ. ૧૬.૫
- 7) એજન - પૃ. ૧૬.૫
- 8) પં.શ્રીરામ શર્મા આચાર્ય, અથર્વવેદ ભાગ-૨, શાંતિકુંજ હરિદ્વાર, પ્રથમ સંસ્કરણ ૧૯૯૬ પૃ. ૭
- 9) પં.શ્રીરામ શર્મા આચાર્ય, યજુર્વેદ સંહિતા, શાંતિકુંજ હરિદ્વાર, તૃતીય સંસ્કરણ ૧૯૯૬ પૃ. ૧૬.૯
- 10) પં.ઇશ્વરચન્દ્ર કન્હૈયાલાલ જોશી, ઋગ્વેદ સંહિતા પ્રથમ ખણ્ડ, પરિમલ પબ્લિકેશન્સ, દિલ્લી, પ્રથમ સંસ્કરણ ૨૦૧૧, પૃ. ૨૯૧
- 11) પં.શ્રીરામ શર્મા આચાર્ય, યજુર્વેદ સંહિતા, શાંતિકુંજ હરિદ્વાર, પ્રથમ સંસ્કરણ ૧૯૯૬ પૃ. ૧૬.૭
- 12) એજન - પૃ. ૧૬.૧૧
- 13) પં.શ્રીરામ શર્મા આચાર્ય, અથર્વવેદ સંહિતા, પ્રથમ ખણ્ડ શાંતિકુંજ હરિદ્વાર, પ્રથમ સંસ્કરણ ૧૯૯૬ પૃ ૩૮.
- 14) પં.ઇશ્વરચન્દ્ર કન્હૈયાલાલ જોશી, ઋગ્વેદ સંહિતા પ્રથમ ખણ્ડ, પરિમલ પબ્લિકેશન્સ, દિલ્લી, પ્રથમ સંસ્કરણ ૨૦૧૧, પૃ. ૨૯૧

- 15)पं.श्रीराम शर्मा आचार्य, यजुर्वेद संहिता, शांतिकुंज हरिद्वार, तृतीय संस्करण १९९६ पृ. १६.५
16)एजन - पृ. १६.७
17)एजन - पृ. १६.२
18)एजन - पृ. १६.१०
19)एजन - पृ. १६.१
20)एजन - पृ. १६.२
21)पं.श्रीराम शर्मा आचार्य, अथर्ववेद संहिता, द्वितीय खण्ड शांतिकुंज हरिद्वार, प्रथम संस्करण १९९६ पृ. ७
22)डॉ. दशरथ वेदिया, प्रा.डी.वी.शास्त्री, ऋग्वेद संहिता सप्तम् मंडल, पार्श्व पब्लिकेशन्स, अमदावाद, चतुर्थ
संस्करण २००० पृ. ४२८

डॉ. सुरेशभाई एस. पटेल

संस्कृत विभाग

श्री तेजेंद्रप्रसाद स्वामिनारायण आईस कोलेज

मुं. कोठंबा

ता. लुणावाडा

जि. महिसागर

Copyright © 2012 - 2016 KCG. All Rights Reserved. | Powered By: Knowledge Consortium of Gujarat